

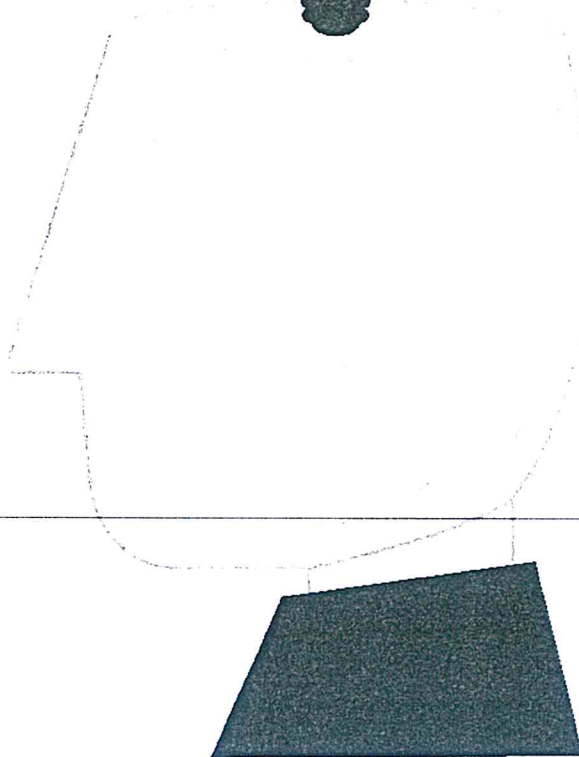
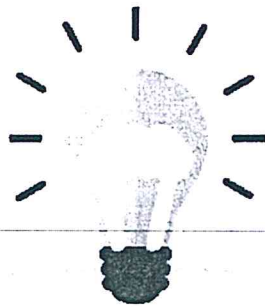
ແກ້ທຸງຣີຕ “ ຄິດຊ້ານສອງ ”

ຊ້ານ
10

ຊ້ານ
2

ບຸດຄວາມຮູ້ການເຟື້ອຮ່ວງການທຸງຣີຕຂອງກົນໄກງານພາກຣັຖ ບຸດທີ່ 3

ສຳນັກງານຄະນະກຳມຄຸ້ມຄອງການລະບາດທຸງຣີຕແຫ່ງຊາດີ (ປ.ປ.ຊ.)

คำนำ

ระบบการคิด ที่สร้างปัญหาให้แก่สังคมคือระบบการคิดที่ไม่สามารถแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันให้ได้อย่างชัดเจน โดยมักจะนำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน นำประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก เห็นแก่ประโยชน์ของเครือญาติ และพวกพ้องสำคัญกว่าประโยชน์ของประเทศชาติ ระบบการคิดดังกล่าวจึงเป็นต้นเหตุสำคัญที่จะนำไปสู่การทุจริต

การจัดทำชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ 3 มุ่งหวังที่จะแก้ปัญหการทุจริต โดยการปลูกฝังให้ทุกคนไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือประชาชนทั่วไปมีหลักคิดในการแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก และไม่นำประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน อันเป็นการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2556 - 2560) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปลูกและปลูกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคนไทยในทุกภาคส่วนในการรักษาประโยชน์สาธารณะ

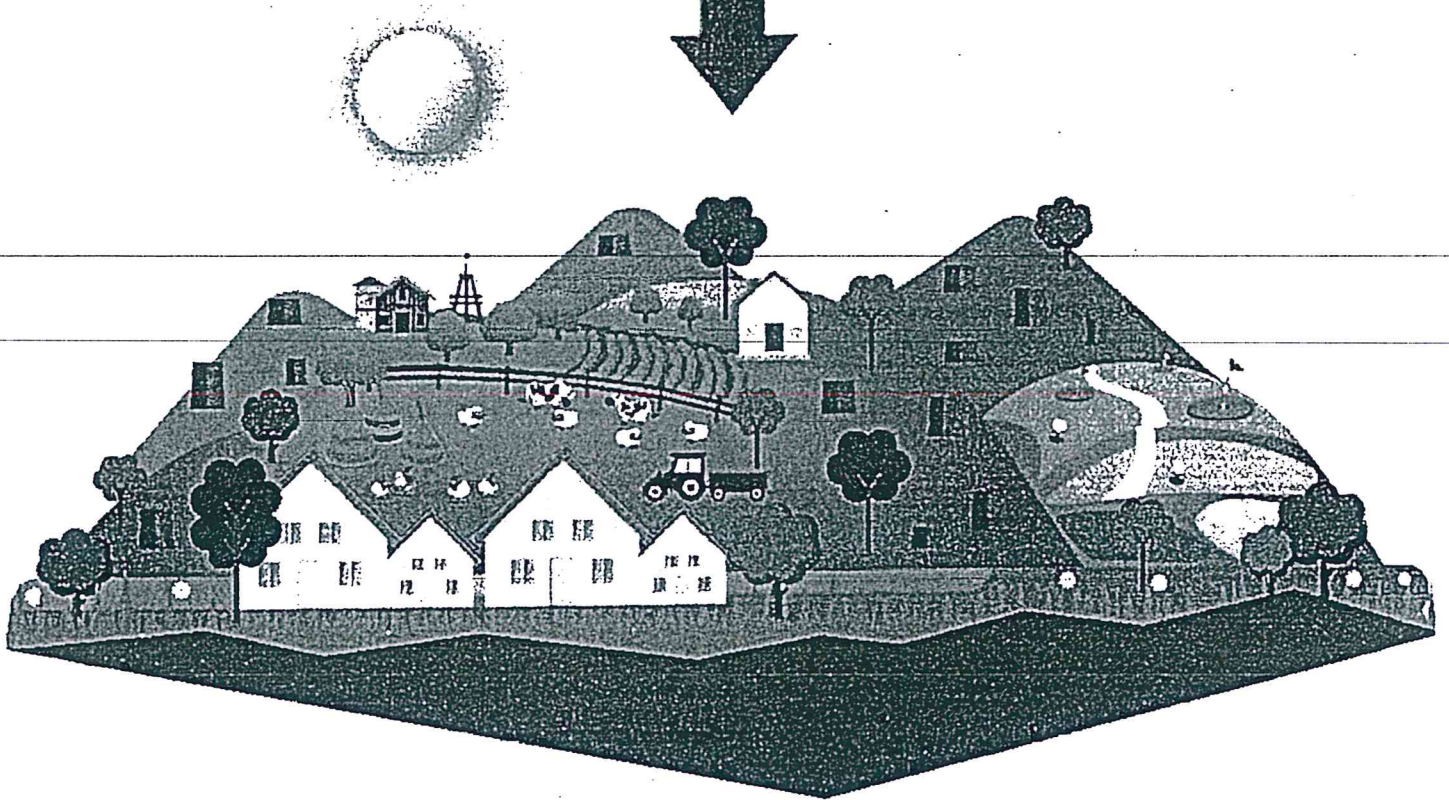
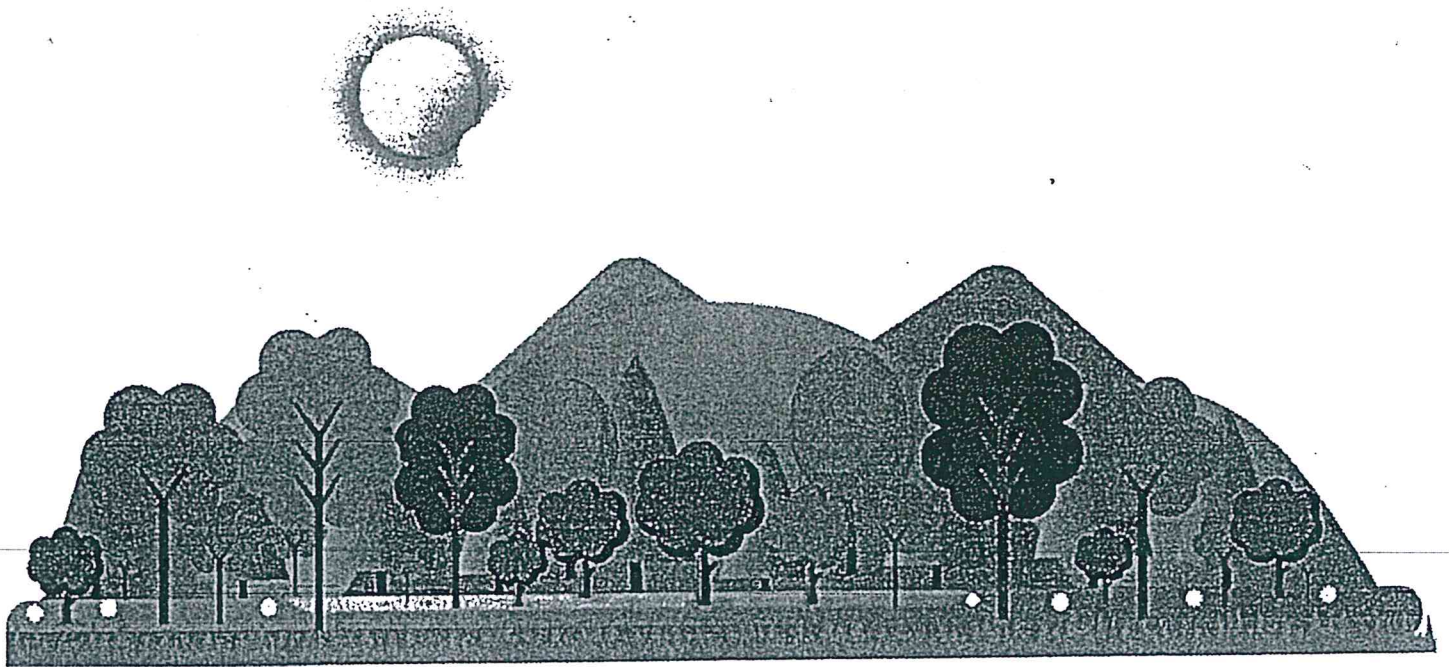
สำนักงาน ป.ป.ช. คาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหการทุจริต เพื่อความสงบสุขของสังคมและประเทศชาติต่อไป

สำนักป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ

สำนักงาน ป.ป.ช.

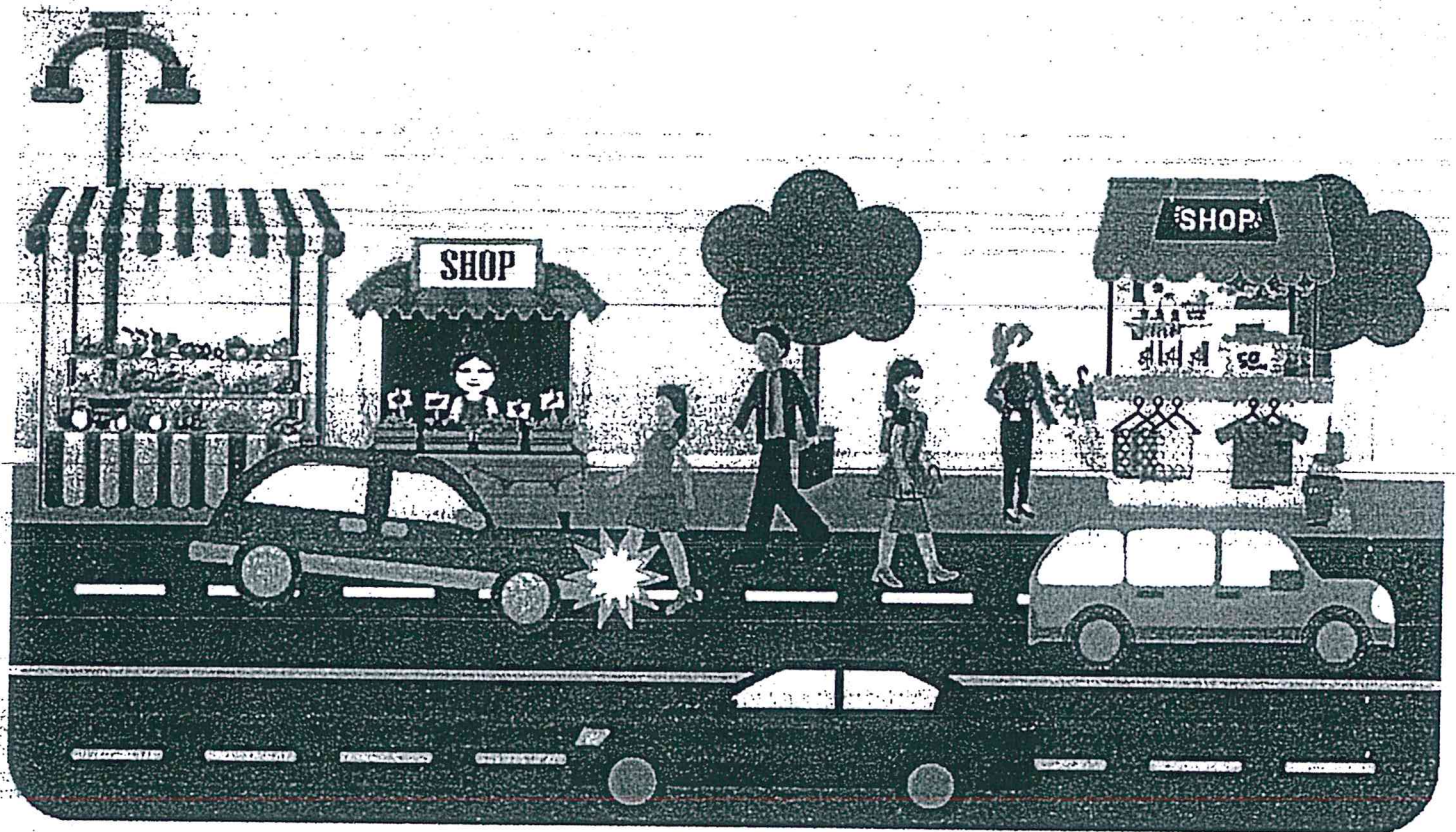
สารบัญ

	หน้า
● ความหมาย การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม	4
● รูปแบบ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม	6
● ความสัมพันธ์ระหว่าง การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและ ประโยชน์ส่วนรวม จริยธรรม และ การทุจริต	8
● กรณีตัวอย่าง	10
● หลักคิดแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม	16
■ ระบบคิดฐานสิบ (Analog)	
■ ระบบคิดฐานสอง (Digital)	
● คิดแบบไหน....ไม่ทุจริต	30
● แนวทางแก้ไขการทุจริต โดยหลัก 3 ป. (ปราบ, ป้อง และ ปลุก)	34
● ถึงเวลาที่เราต้องเลือก	42
● สรุป	46

“ การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า หรือ การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ เพื่อเข้า
ครอบครองที่ดินเพื่อปลูกสร้างเป็นที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิน
ล้วนเป็นการเอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตนทั้งนั้น ”

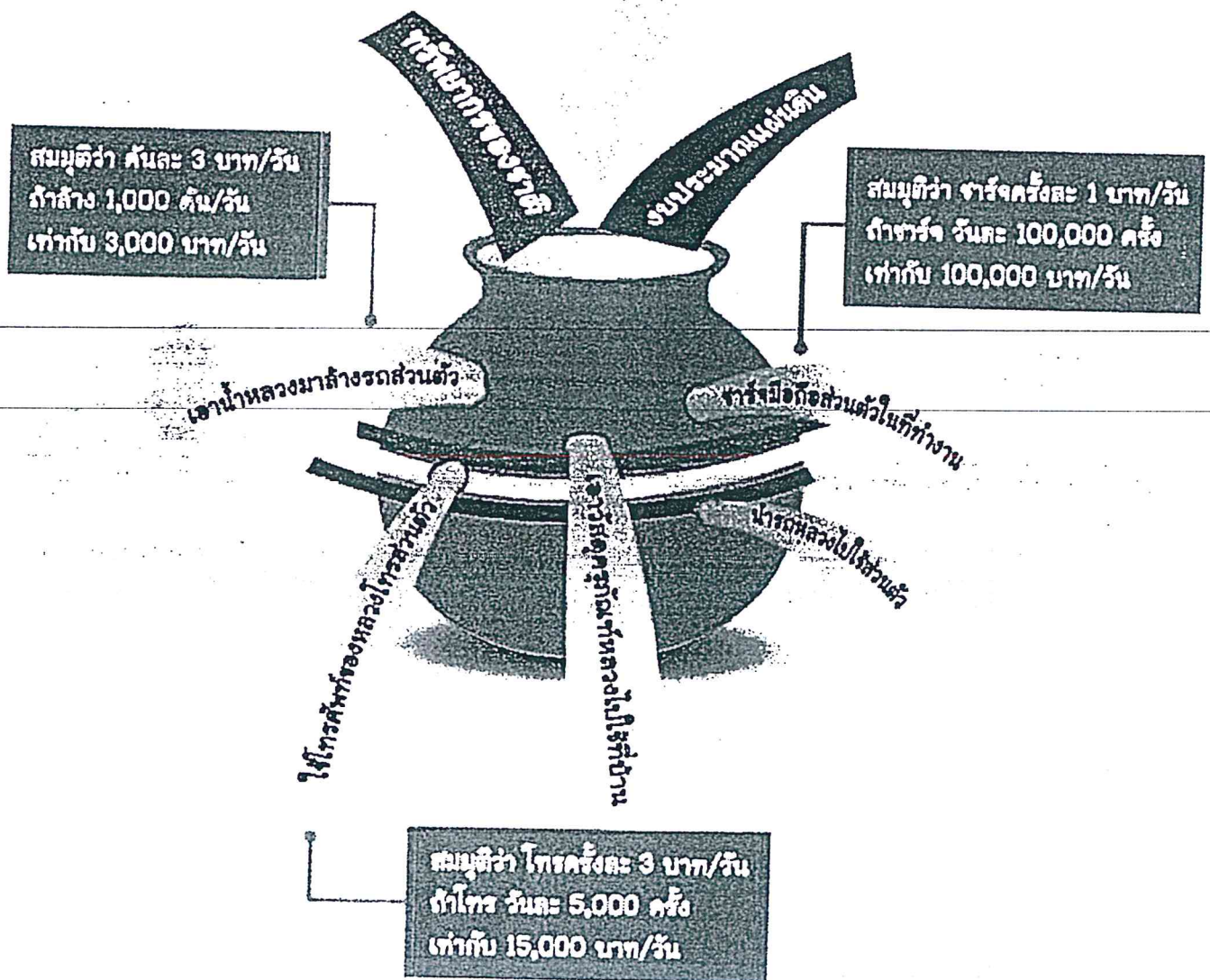
สิ่งใกล้ตัวที่เราพบเห็นกันอยู่บ่อยครั้ง ที่คนบางคนเอาประโยชน์
ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตัว แต่ส่งผลกระทบต่อประชาชน
ส่วนรวมเป็นอย่างมากก็คือ การรुकล้ำพื้นที่ทางเดินเท้า (Footpath)

การจอดรถในที่ห้ามจอด

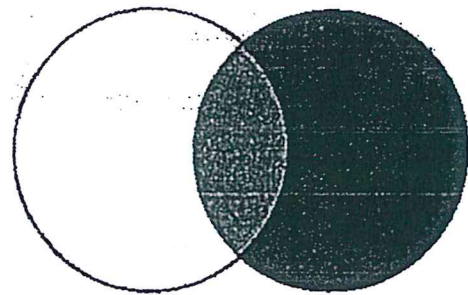
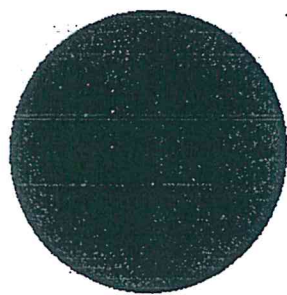
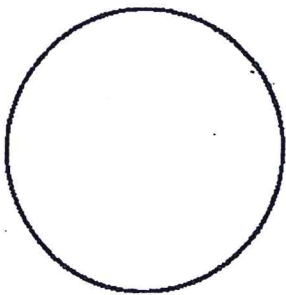
หรือ ในหน่วยงานของรัฐ ที่มีการเอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตนจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคน ไม่ว่าจะเป็นการเอารถหลวงไปใช้เพื่อธุระส่วนตัว เอารถส่วนตัวมาล้างที่ทำงาน เอาวัสดุครุภัณฑ์หลวงไปใช้ที่บ้าน ซึ่งล้วนจะทำให้ประเทศต้องมีการค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นทั้งนั้น เปรียบเสมือนน้ำในโอ่งเป็นงบประมาณของแผ่นดินที่จะต้องนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเท่านั้น แต่ต้องรั่วไหลไปเพราะการนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน

นี่เป็นเพียงตัวอย่างบางส่วน ที่ ประโยชน์ส่วนรวม ต้องตกไปเป็น ประโยชน์ส่วนตน ของคนบางคน

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวม (Conflic of Interest) คือ?

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม หรือที่เราเรียกกันติดปากว่า **“ผลประโยชน์ทับซ้อน”** หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดๆ ตามอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่กลับเข้าไปมีส่วนได้เสียกับกิจกรรมหรือการดำเนินการที่เอื้อผลประโยชน์ให้กับตนหรือพวกพ้อง ทำให้การใช้อำนาจหน้าที่เป็นไปโดยไม่สุจริต ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาครัฐ

พื้นที่สีขาว แทน ประโยชน์ส่วนรวม
พื้นที่สีดำ แทน ประโยชน์ส่วนตน

พื้นที่สีเทา เกิดจากการทับซ้อนของสีขาว
และสีดำ เป็นพื้นที่เกิด “การขัดกันระหว่าง
ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม”

นางสาวกีนเหล็ก เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ลงนามทำสัญญาว่าจ้างก่อสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล โดยที่ตนเป็นคู่สัญญาฝ่ายผู้รับจ้างก่อสร้างด้วย จะเห็นได้ว่า ผลประโยชน์ส่วนรวมที่นางสาวกีนเหล็กซึ่งเป็นนายก อบต. ต้องดูแลเรื่องการก่อสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ขัดกับผลประโยชน์ส่วนตนในฐานะผู้รับจ้างก่อสร้าง ถือว่านางสาวกีนเหล็ก มีผลประโยชน์ทับซ้อน

การกระทำใด? เข้าข่าย การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน

1

การรับผลประโยชน์ต่างๆ (Accepting Benefits) และผลจากการรับผลประโยชน์นั้นส่งผลต่อการตัดสินใจในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เช่น การรับเงินหรือบริการต่างๆ จากบริษัทเอกชนที่เข้าร่วมประมูลงานจากภาครัฐ หรือการรับของขวัญจากผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นลูกค้าของหน่วยงาน เป็นต้น

2

การทำธุรกิจกับตัวเอง (Self-Dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts) เช่น ผู้บริหารของหน่วยงาน ทำสัญญาจ้างบริษัทที่ภรรยาของตนเองเป็นเจ้าของมาเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน หรือทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้างจากบริษัทที่ตนเองมีหุ้นส่วนอยู่ หรือทำสัญญาให้หน่วยงานจัดซื้อที่ดินของตนเองในการสร้างสำนักงานแห่งใหม่ เป็นต้น

3

การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งสาธารณะหรือหลังเกษียณ (Post-Employment) โดยใช้อิทธิพลหรือความสัมพันธ์จากที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานนั้นหาประโยชน์จากหน่วยงานหรือไปดำรงตำแหน่งในบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม

4

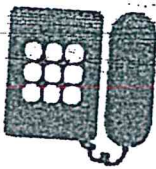
การทำงานพิเศษ (Outside Employment or Moonlighting) โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการสร้างความน่าเชื่อถือ เช่น เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชี รับงานเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นผู้กำกับดูแลให้กับบริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบบัญชี เป็นต้น

และประโยชน์ส่วนรวม

5

การรู้ข้อมูลภายใน (Inside Information) แล้วนำข้อมูลไปหาประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่น เช่น ผู้บริหารของหน่วยงานรู้ข้อมูลภายในโครงการก่อสร้างถนนแล้วตนเองหรือให้เครือญาติไปกว้านซื้อที่ดินตามแนวถนนตัดผ่านไว้ล่วงหน้าเพื่อมาขายให้กับหน่วยงานในราคาที่สูง หรือเจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงานเปิดเผยหรือขายข้อมูลที่สำคัญของฝ่ายที่ขายผลประโยชน์ไว้ก่อนหน้าให้แก่ผู้ประมูลรายอื่นที่ให้ผลประโยชน์ ทำให้ฝ่ายที่ขายผลประโยชน์ไว้ก่อนหน้าเสียเปรียบ เป็นต้น

6

การไปบุคลากรหรือทรัพย์สินของหน่วยงานเพื่อประโยชน์ส่วนตน (Using Employer, Property for Private Advantage) เช่น การนำวัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานมาใช้ที่บ้าน หรือใช้โทรศัพท์ของหน่วยงานติดต่อธุระส่วนตน หรือนำรถยนต์ราชการไปใช้ธุระส่วนตน หรือนำน้ำมันจากการมาเติมรถยนต์ส่วนตัว หรือนำรถส่วนตัวมาล้างที่หน่วยงาน เป็นต้น

7

การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Pork-Barrelling) เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอนุมัติโครงการลงในพื้นที่เขตเลือกตั้งหรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบสาธารณะเพื่อหาเสียง หรือการใส่ชื่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลงโครงการในเจตนาชิงตำแหน่ง เป็นต้น

“การจัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม”

“จริยธรรม” เป็นกรอบใหญ่ทางสังคมที่เป็นพื้นฐานของแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต การกระทำใดที่ผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการจัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริต ย่อมเป็นความผิดจริยธรรมด้วย แต่ตรงกันข้าม การกระทำใดที่ฝ่าฝืนจริยธรรม อาจไม่มีความผิดเกี่ยวกับการจัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม และการทุจริต เช่น การมีพฤติกรรมส่วนตัวที่ไม่เหมาะสม การมีพฤติกรรมชั่วช้า เป็นต้น

“จริยธรรม” และ “การทุจริต”

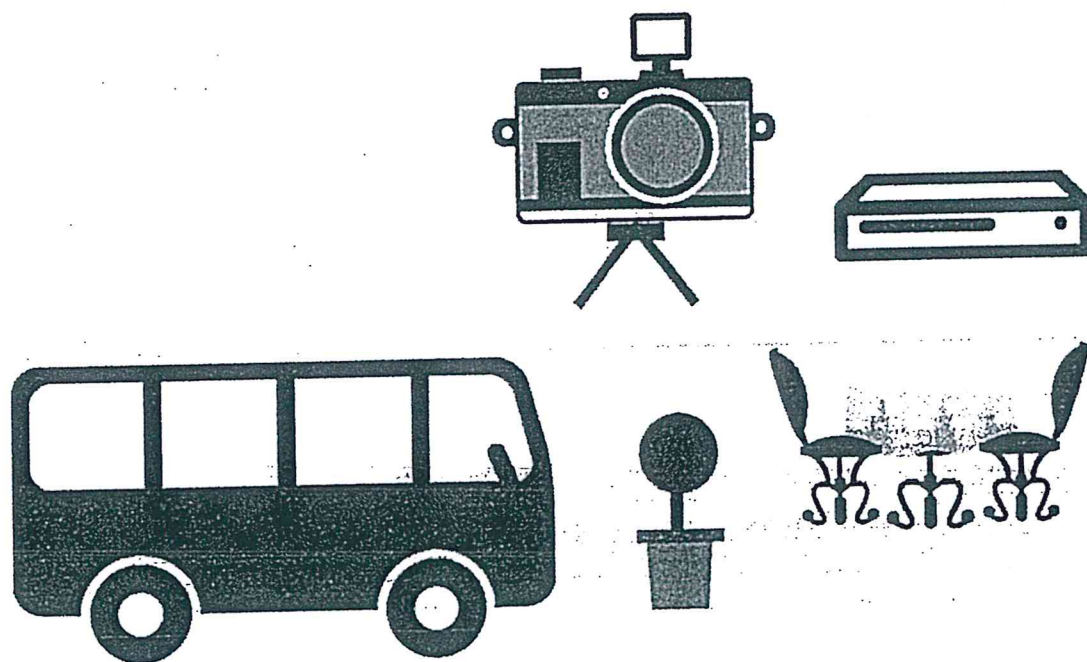
“เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ขาดจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเข้าไปกระทำการใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นขาดความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ และจะเป็นต้นเหตุของการทุจริตต่อไป”

“การทุจริต” เป็นพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายโดยตรง ถือเป็นความผิดอย่างชัดเจน สังคมส่วนใหญ่จะมีการบัญญัติกฎหมายออกมารองรับ มีบทลงโทษชัดเจน ถือเป็นความผิดขั้นรุนแรงที่สุดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องไม่ปฏิบัติ

“การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม” เป็นพฤติกรรมที่อยู่ระหว่างจริยธรรมกับการทุจริต ที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ส่วนตนกระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งพฤติกรรมบางประเภทมีการบัญญัติเป็นความผิดทางกฎหมายมีบทลงโทษชัดเจน แต่พฤติกรรมบางประเภทยังไม่มีการบัญญัติข้อห้ามไว้ในกฎหมาย

“จริยธรรม” เป็นหลักสำคัญในการควบคุมพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เปรียบเสมือนโครงสร้างพื้นฐานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือปฏิบัติ

กรณีทุจริต นำรถหลวงไปใช้งานแต่งลูก

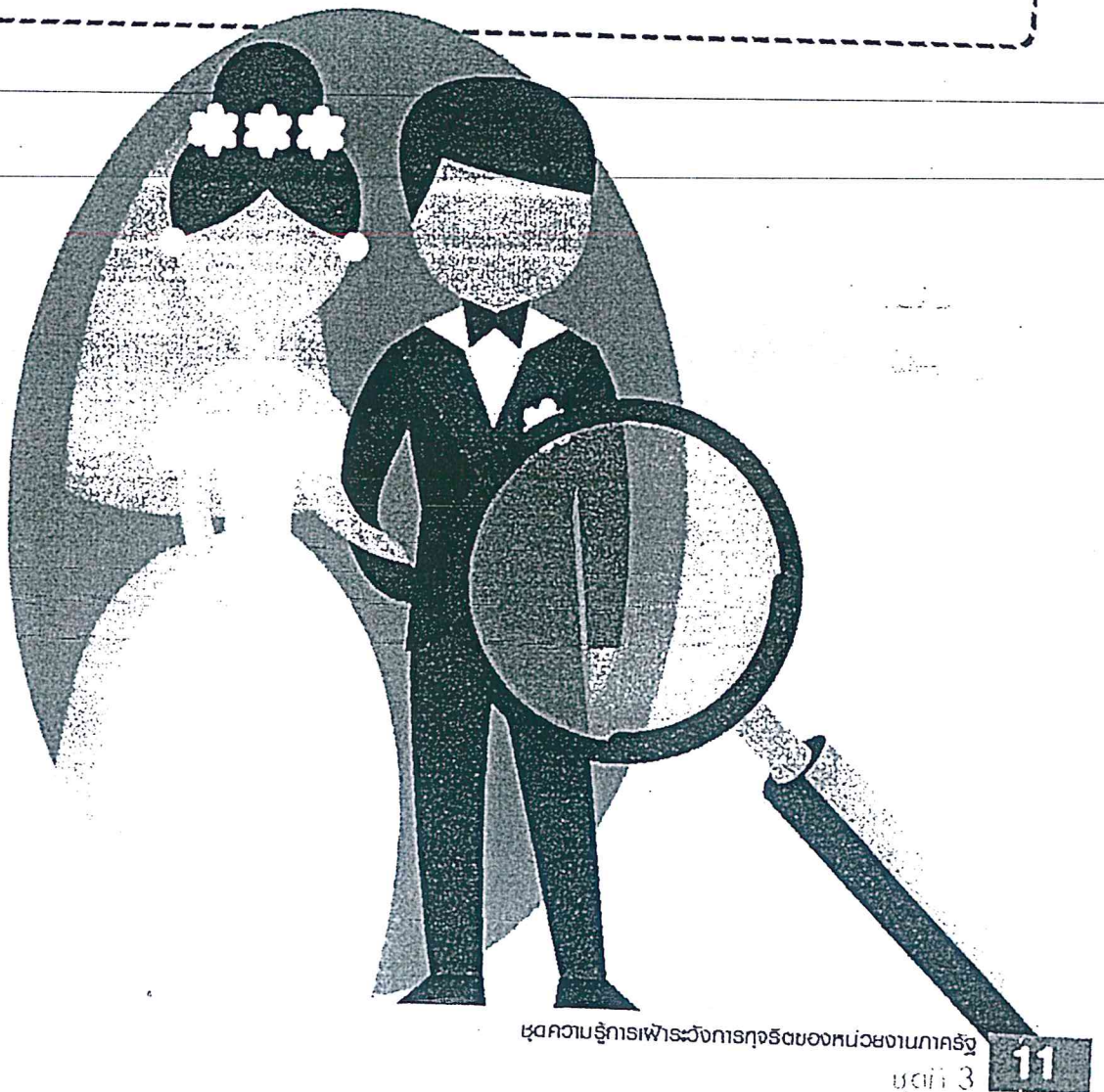
อดีตคนบดีคณะแพทยศาสตร์แห่งหนึ่ง สั่งให้เจ้าหน้าที่ไปช่วยจัดเตรียมงานแต่งงานบุตรสาวของตน โดยนำเก้าอี้พร้อมปกอก กระดาษตั้นไม้ กล้องวิดีโอ โทรศัพท์ สายสัญญาณ ขาตั้งกล้องมอนิเตอร์ กล้องถ่ายรูป ชุดสวิตเซอร์ (ชุดควบคุม) เครื่องเล่นและบันทึกดีวีดี ไปใช้ในการจัดงานฯ และนำรถยนต์ส่วนกลางไปใช้ขนของและรับส่งเจ้าหน้าที่ไปที่บ้านของตน ซึ่งทรัพย์สินที่นำไปใช้ทุกอย่างเป็นของคณะแพทยศาสตร์ฯ (ของส่วนรวม)

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดให้ดำเนินคดีต่อจำเลย ในเบื้องต้น จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ต่อมาได้ยื่นคำร้องให้การรับสารภาพในภายหลัง

พนักงานอัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องอดีตคนบดีคณะแพทยศาสตร์ฯ เป็นจำเลยในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และ 157

การกระทำของจำเลยดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต นำทรัพย์สินต่างๆ ของคณะแพทยศาสตร์ฯ ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และคณะแพทยศาสตร์ฯ

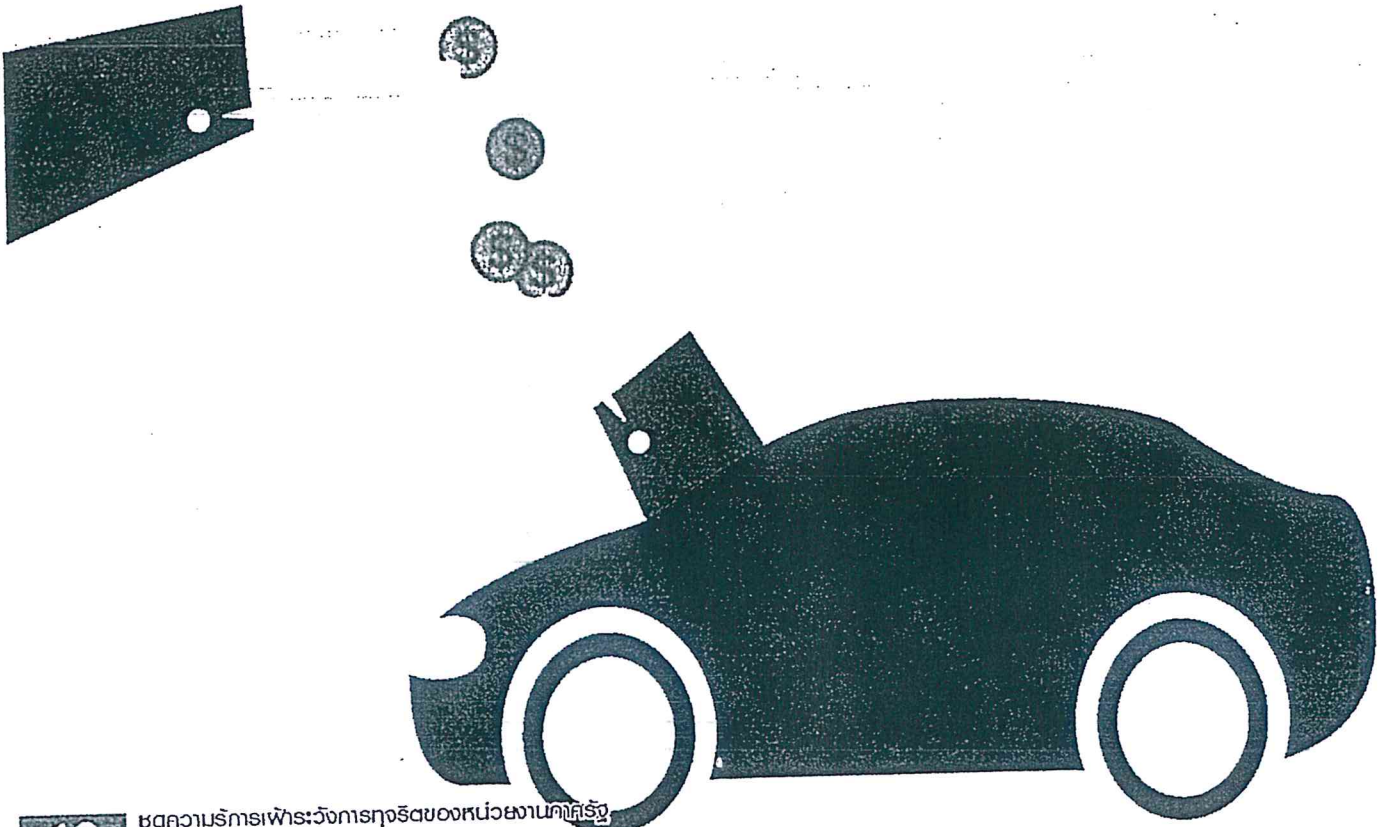
ศาลอาญาพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การกระทำของจำเลย เป็นการทุจริต ในตำแหน่งหน้าที่ พินักษาคำคุก 5 ปี ปรับ 2 หมื่นบาท แต่จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุกเหลือ 2 ปี 6 เดือน ปรับ 1 หมื่นบาท เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์ความร้ายแรงแห่งคดีแล้วเห็นว่าเมื่อจำเลยทราบการกระทำของตนและพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น โดยการชดเชยค่าเสียหายแล้วในที่ที่ประกอบกับจำเลยรับราชการเป็นแพทย์มานาน ทำคุณความดีให้แก่หน่วยงาน และประเทศชาติมาโดยตลอด ทั้งจำเลยมิเคยกระทำความผิดอาญาใดๆ และไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอลงอาญาไว้ 2 ปี

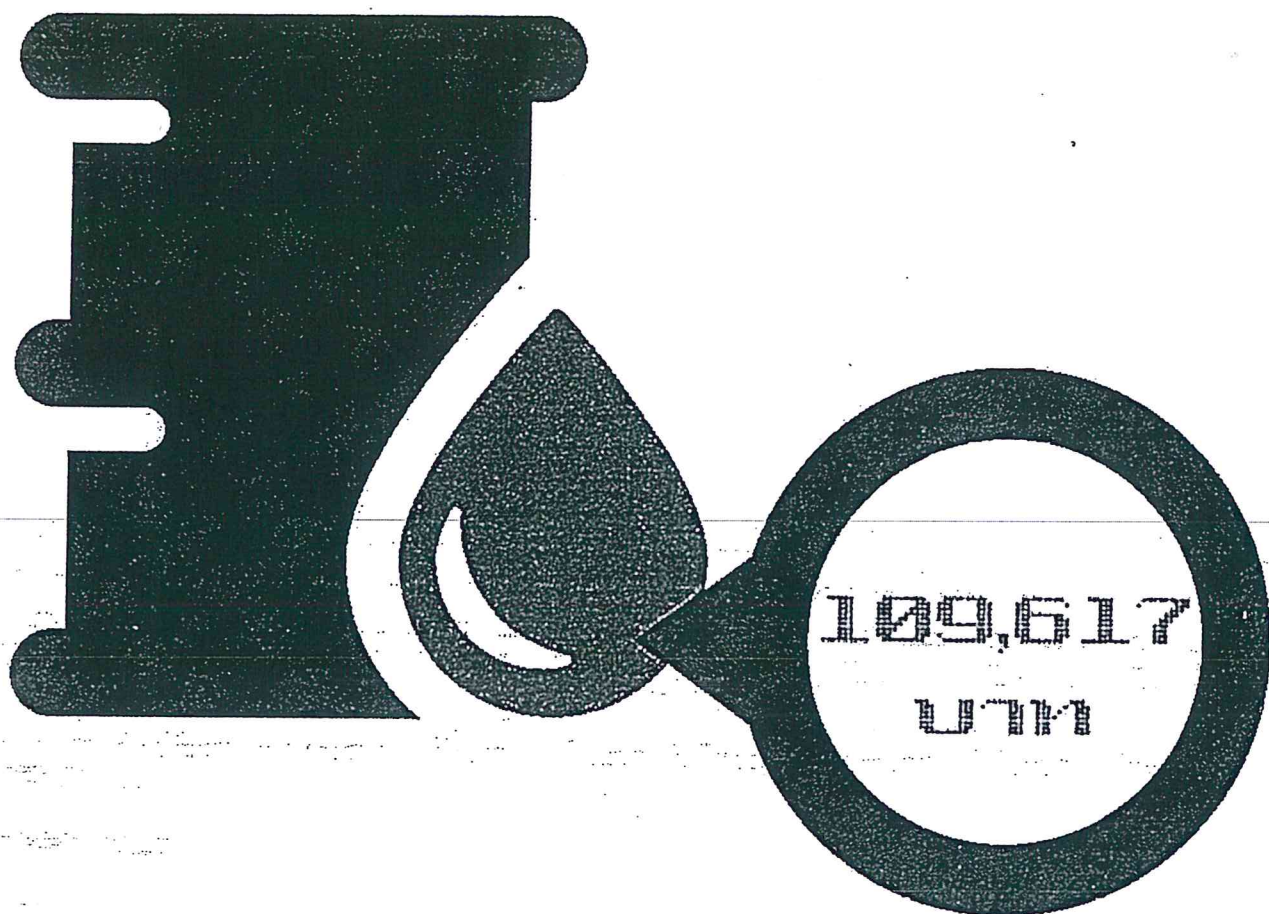

กรณีทุจริต นำรถหลวงไปจำหน่าย และเบิกค่าน้ำมันเท็จ

อดีตนายก อบจ. แห่งหนึ่ง ครึ่งดำรงตำแหน่งรองนายก อบจ. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ทำบันทึกขอใช้รถยนต์ของ อบจ. ไปใช้ในการปฏิบัติราชการ และขอเข้าไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านพักส่วนตัวหลังจากปฏิบัติราชการเสร็จ

ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้นำรถยนต์ส่วนตัวไปจำหน่ายประกันการกู้ยืมเงิน 200,000 บาท ไว้กับร้านค้าโอเคแห่งหนึ่ง และได้นำรถยนต์ของ อบจ. ที่อยู่ในความครอบครองของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 นั้นไปจำหน่ายแทนรถยนต์ส่วนตัวที่จำหน่ายได้เดิม หลังจากนั้นได้ขอเพิ่มวงเงินกู้ยืมอีก 300,000 บาท รวมเป็นเงิน 500,000 บาท จนกระทั่งมีพนักงานขับรถของ อบจ. ได้มาพบเห็นว่ารถยนต์ของ อบจ. คันดังกล่าวจอดอยู่หน้าร้านคาราโอเกะ สอบถามเจ้าของร้านได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นำมาจำหน่ายไว้

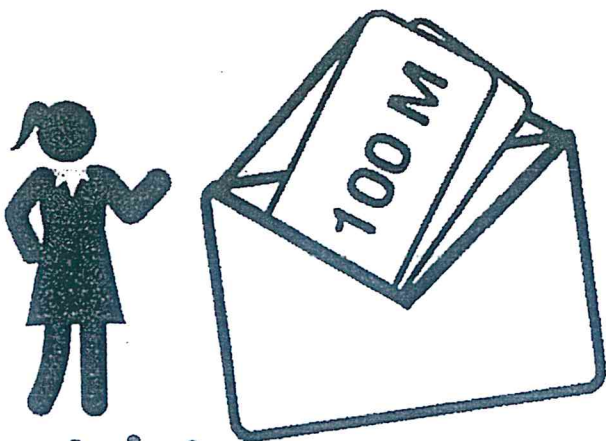
และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในช่วงระยะเวลาที่รถยนต์ของ อบจ. คันดังกล่าวได้ถูกนำไปจำหน่าย แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 กลับเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงจากทางราชการ เป็นเงินรวม 109,617.20 บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147, 151 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 90 และ 91 ส่วนผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้ถึงแก่กรรมแล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป โดยความตายของผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (1) ให้ส่งรายงานเอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีอาญาต่อศาลที่มีเขตอำนาจกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1

ศาลฎีกามีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลจังหวัด ให้ลงโทษจำคุกอดีตนายก อบจ. ครึ่งดำรงตำแหน่งรองนายก อบจ. เป็นเวลา 18 ปี 24 เดือน

กรณีทุจริต ประมูลที่ดินรัชดา

ภรรยาดิตตนายก ประมูลซื้อที่ดินริมถนนเทียมร่วมมิตรย่านถนนรัชดาภิเษก ใกล้กับศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินในกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวง การคลัง โดยดิตตนายก ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในฐานะ เจ้าพนักงานมีหน้าที่ดูแลกิจการของกองทุนฯ ได้ลงนามยินยอมในฐานะ คู่สมรส ให้ภรรยา ประมูลซื้อที่ดินและทำสัญญาซื้อขายที่ดิน ส่งผลให้เป็น คู่สัญญาหรือมีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญาซื้อที่ดิน โฉนดแปลงดังกล่าว อัน เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม เป็นการ ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย มีโทษผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 100 (1)

การที่ ประโยชน์ส่วนตนขัดกับประโยชน์ส่วนรวม
ทำให้ประโยชน์ส่วนรวมต้องตกไปเป็นประโยชน์ส่วนตน
ซึ่งมีสาเหตุมาจากการที่มี “ระบบการคิด” ที่ไม่ถูกต้อง

ไม่สามารถแยก
ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมได้

Value Clarification

การกระจ่างค่านิยม (Value Clarification : VC)
หมายถึง การทำให้ค่านิยมมีความกระจ่าง เพื่อให้บุคคลเห็นถึง
คุณค่าและแสดงออกมาในรูปแบบของ ความเชื่อ ความรู้สึก
ทัศนคติ และพฤติกรรมที่ถูกต้อง ดีงาม และควรค่าแก่การยึดถือ
ซึ่งการกระจ่างค่านิยมสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการ
แก้ปัญหาการทุจริตได้ โดยการส่งเสริมให้บุคคลทั่วไปมีค่านิยม
ในการแยกแยะว่า

“เรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนตัว

..... เรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม”

- ต้องแยกออกจากกันให้ได้อย่างเด็ดขาด ไม่นำมาปะปนกัน
- ไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตัว
- ไม่เอาผลประโยชน์ส่วนรวมมาทดแทนบุญคุณส่วนตัว
- ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้องเหนือกว่าประโยชน์ส่วนรวม
- กรณีเกิดผลประโยชน์ขัดกันต้องยึดประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่ม “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องกระทำการหรือใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของส่วนรวม หากปล่อยให้ผลประโยชน์ส่วนตนหรือความสัมพันธ์ส่วนตนเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจแล้วย่อมต้องเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมหรือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) ขึ้นแน่นอน และความเสียหายก็จะตกอยู่กับประชาชนและประเทศชาตินั่นเอง

ระบบคิดที่จะกล่าวต่อไปนี้... เป็นการนำมาประยุกต์ใช้และเปรียบเทียบ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำไปเป็น “หลักคิด” ในการปฏิบัติงานให้สามารถแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมได้อย่างเด็ดขาด คือ -----

“ระบบคิดฐานสิบ (Analog)”

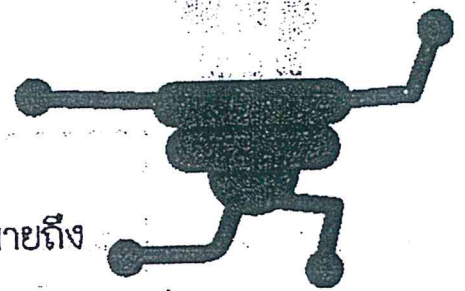
กับ

“ระบบคิดฐานสอง (Digital)”

เรามาทำความเข้าใจในระบบ...

ฐานสิบ (Analog) ฐานสอง (Digital) กันเถอะ

ระบบเลข ฐาน 10

ระบบเลข “ฐานสิบ” (decimal number system) หมายถึง ระบบเลขที่มีตัวเลข 10 ตัว คือ 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 เป็นระบบคิดเลขที่เราใช้ในชีวิตประจำวันกันมาตั้งแต่จำความกันได้ ไม่ว่าจะเป็นการใช้อธิบายปริมาณหรือบอกขนาด ช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการสื่อความหมาย สอดคล้องกับระบบ “Analog” ที่ใช้ค่าต่อเนื่องหรือสัญญาณซึ่งเป็นค่าต่อเนื่อง หรือแทนความหมายของข้อมูลโดยการใช้ฟังก์ชันที่ต่อเนื่อง (Continuous)

ระบบเลข ฐาน 2

ระบบเลข “ฐานสอง” (binary number system) หมายถึง ระบบเลขที่มีสัญลักษณ์เพียงสองตัว คือ 0 (ศูนย์) กับ 1 (หนึ่ง) สอดคล้องกับการทำงานระบบ Digital ที่มีลักษณะการทำงานภายในเพียง 2 จังหวะ คือ 0 กับ 1 หรือ ON กับ OFF (Discrete) ตัดได้ขาด

จากที่กล่าวมา... เมื่อนำระบบเลข “ฐานสิบ Analog” และระบบเลข “ฐานสอง Digital” มาปรับใช้เป็นแนวคิด คือระบบคิด “ฐานสิบ Analog” และ ระบบคิด “ฐานสอง Digital” จะเห็นได้ว่า...

ระบบคิด “ฐานสิบ Analog” เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่มีตัวเลขหลายตัว และอาจหมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้หลายทาง เกิดความคิดที่หลากหลาย ซับซ้อน หากนำมาเปรียบเทียบกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคิดเยอะ อาจจะนำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันได้ แยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันไม่ได้

ระบบคิด “ฐานสอง Digital” เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถเลือกได้เพียง 2 ทางเท่านั้น คือ 0 (ศูนย์) กับ 1 (หนึ่ง) และอาจหมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้เพียง 2 ทาง เช่น ใจ กับ ไม่ใจ, เท็จ กับ จริง, ทำได้ กับ ทำไม่ได้, ประโยชน์ส่วนตน กับ ประโยชน์ส่วนรวม เป็นต้น จึงเหมาะกับการนำมาเปรียบเทียบกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องสามารถแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตัวออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด และไม่กระทำการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

ระบบคิดฐานสิบ Analog

VS

“การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสิบ (Analog)”

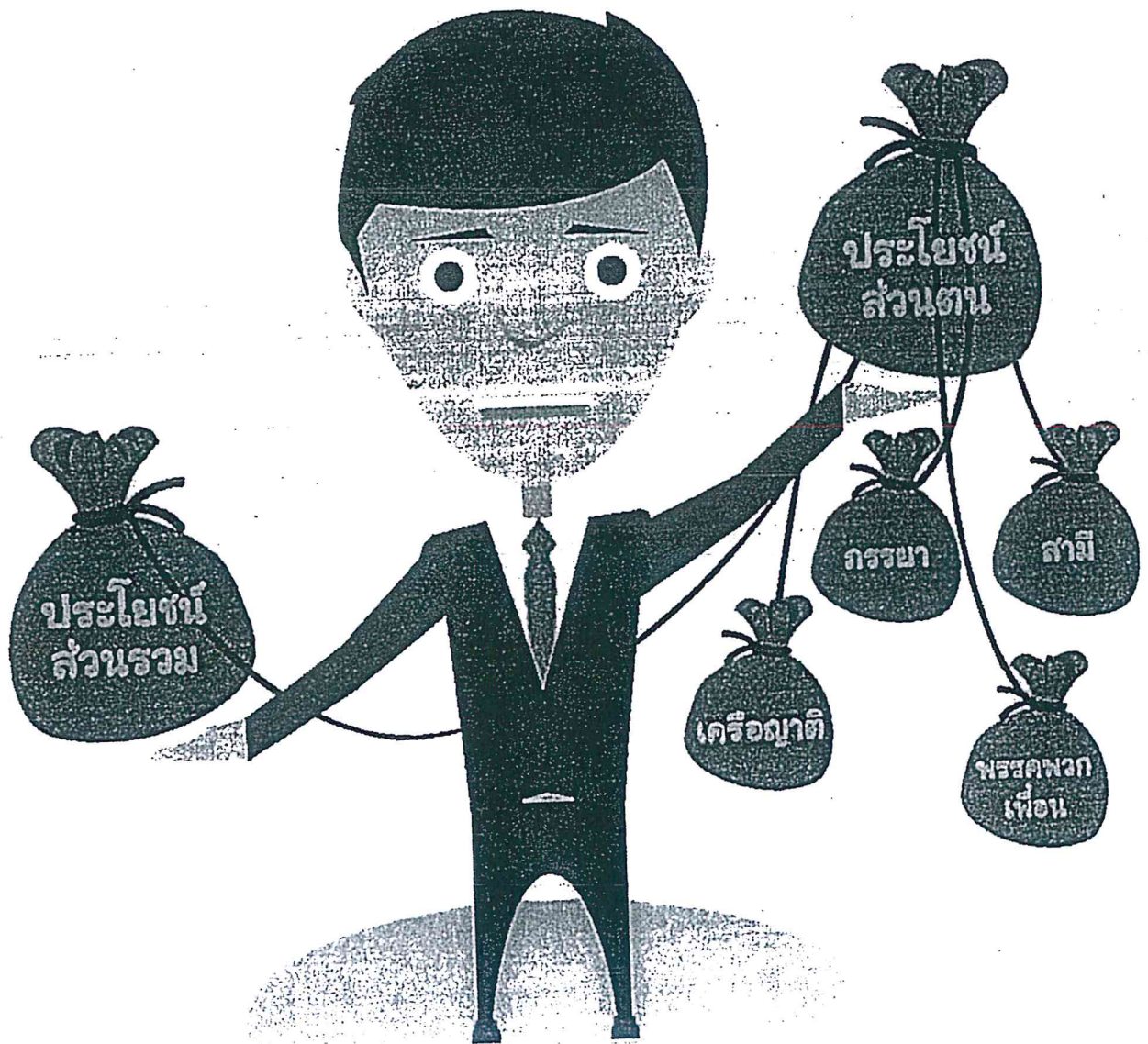
คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ยังมีระบบการคิดที่ยังแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกันไม่ได้ นำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันไปหมด แยกแยะไม่ออกว่าสิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตน สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนรวม นำบุคคลกรหรือทรัพย์สินของราชการมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน เบียดบังราชการ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เครือญาติ หรือพวกพ้อง เหนือกว่าประโยชน์ของส่วนรวมหรือของหน่วยงาน จะคอยแสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม จะยึดประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก

ระบบคิดฐานสอง Digital

“การปฏิบัติงานแบบใช้ระบบคิดฐานสอง (Digital)”
คือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบการคิดที่สามารถแยกเรื่อง
ตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกัน แยกออกอย่าง
ชัดเจนว่าสิ่งไหนถูกสิ่งไหนผิด สิ่งไหนทำได้สิ่งไหนทำไม่ได้
สิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนตนสิ่งไหนคือประโยชน์ส่วนรวม
ไม่นำมาปะปนกัน ไม่นำบุคลากรหรือทรัพย์สินของราชการ
มาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน ไม่เบียดบังราชการ เห็นแก่
ประโยชน์ส่วนรวมหรือของหน่วยงานเหนือกว่าประโยชน์ของ
ส่วนตน เครือญาติ และพวกพ้อง ไม่แสวงหาประโยชน์จาก
ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไม่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
จากการปฏิบัติหน้าที่ **กรณีเกิดการขัดกันระหว่าง
ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม จะยึด
ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก**

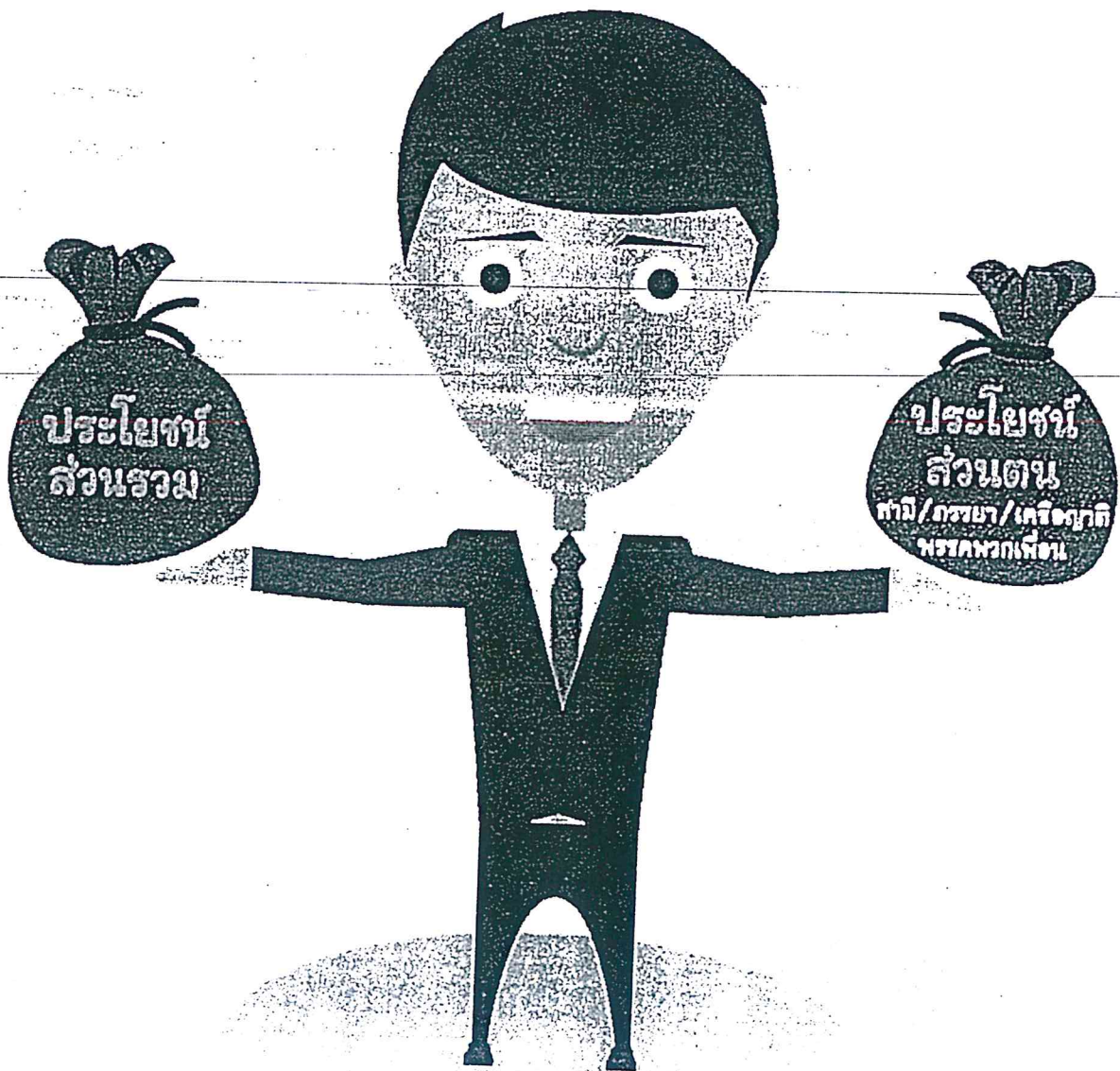
ระบบคิดฐานสิบ

Analog

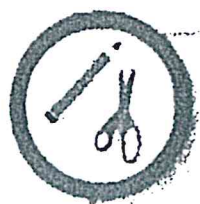
ระบบคิด • ฐานสอง •

Digital

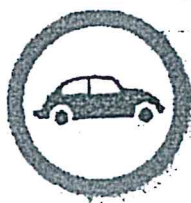

ตัวอย่าง

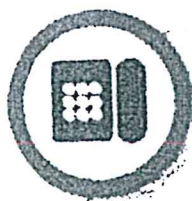
ระบบคิดฐานสิบ

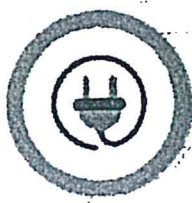
เอาวัสดุครุภัณฑ์หลวง
ไปใช้ที่บ้าน

เอารถยนต์หลวงมาใช้
ในธุระส่วนตัว

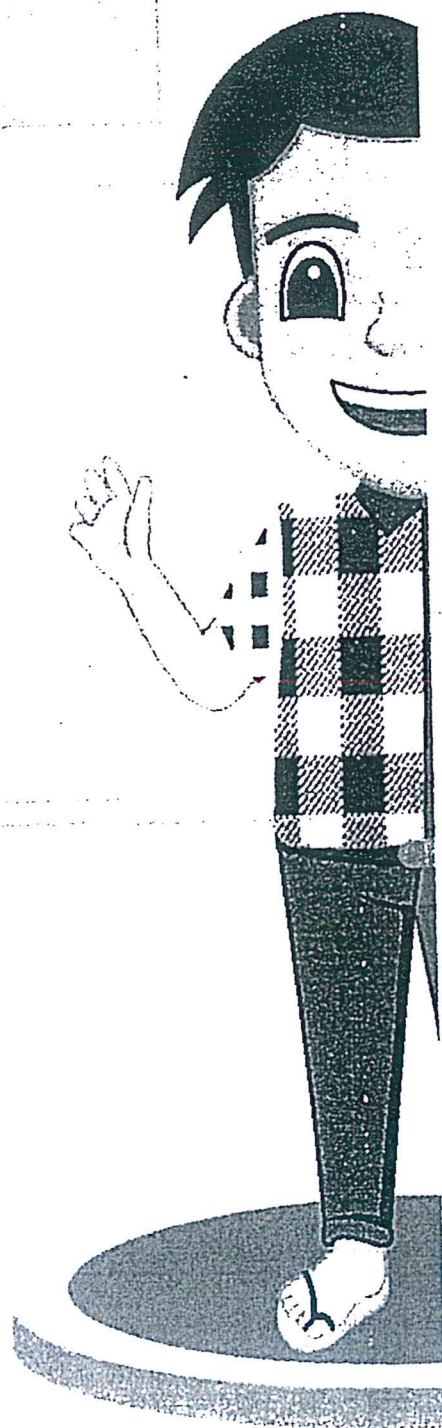
เอาโทรศัพท์หลวงมาโทร
ติดต่อธุระส่วนตัว

เอาอุปกรณ์ไฟฟ้าส่วนตัว
มาชาร์จที่ทำงาน

ใช้น้ำประปาหลวง
มาล้างรถส่วนตัว

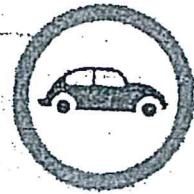
ตัวอย่าง

ระบบคิดฐานสอง

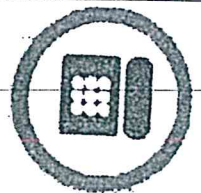
ไม่รับของขวัญจาก
ผู้มาติดต่อราชการ

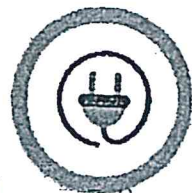
ไม่ใช้รถหลวงในเรื่อง
ส่วนตัว

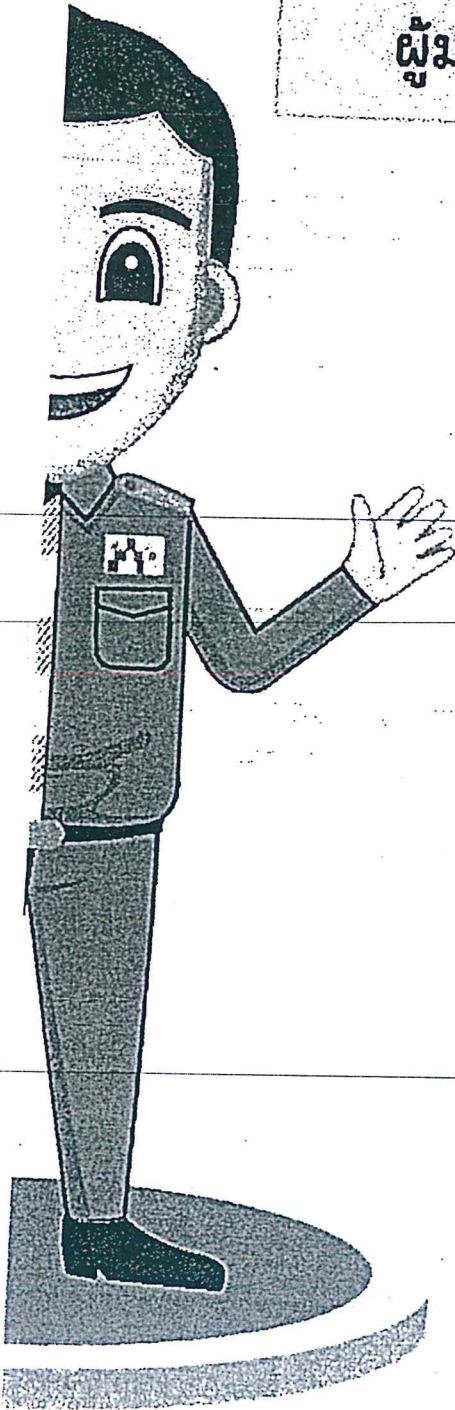
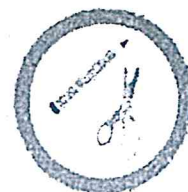
ไม่ใช้โทรศัพท์หลวง
โทรธุระส่วนตัว

ไม่นำอุปกรณ์ไฟฟ้า
ส่วนตัวมาราชการที่ทำงาน

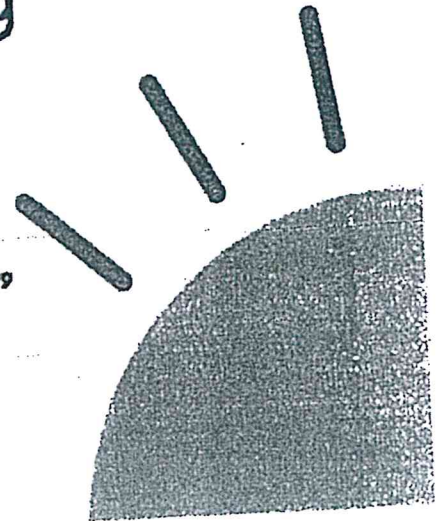
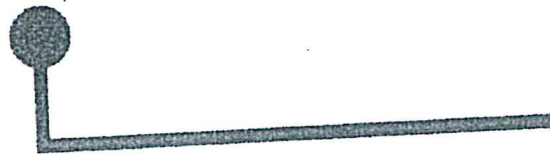
ไม่นำวัสดุครุภัณฑ์
หลวงไปใช้ที่บ้าน

ระบบคิด : สถานีป

สังคมโลกสมัยก่อน : ยุค Analog

ยอมรับกับคำพูดที่ว่า
“ทุกสิ่งอย่างไม่เป็นไร ถ้าเราได้ประโยชน์”

ไม่สามารถแยกประโยชน์ส่วนตน
ออกจากประโยชน์ส่วนรวมได้

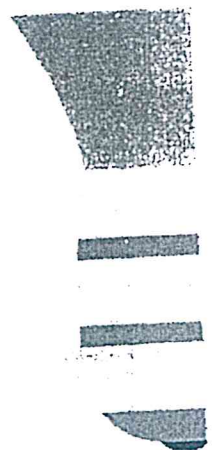
ประโยชน์ทับซ้อน/สินบน/ทุจริตคอร์รัปชัน

ระบบอุปถัมภ์

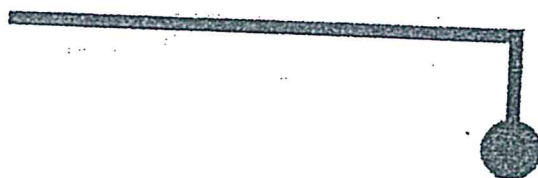
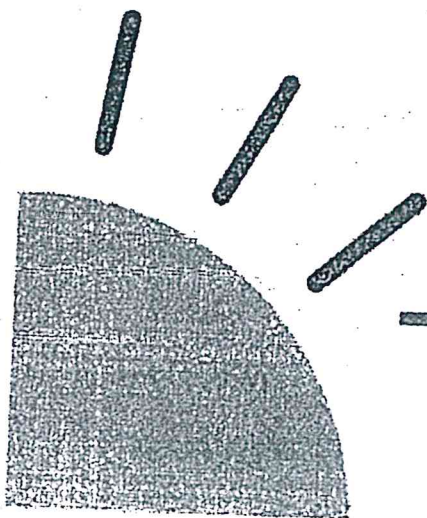
นำความสัมพันธ์ส่วนตัวมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง

ระบบ

ระบบคิดฐานสอง

สังคมโลกสมัยใหม่ : ยุค Digital

ไม่ยอมรับกับคำพูดที่ว่า

“ทุจริตบ้างไม่เป็นไร ถ้าเราได้ประโยชน์”

บคิด

แยกประโยชน์ส่วนตน
ออกจากประโยชน์ส่วนรวม

เห็นประโยชน์สาธารณะ
มาก่อนประโยชน์ส่วนตน

หลักคิดการแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมอย่าง
เด็ดขาด ดังกล่าวนี สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ข้อ 5 ที่กำหนดให้
เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่
และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ เหนือกว่าประโยชน์
ส่วนตน โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้

(1) ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นญาติ
พี่น้อง พรรคพวก เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณส่วนตัว มาประกอบการ
ใช้ดุลพินิจให้เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคล
นั้นต่างจากบุคคลอื่นเพราะชอบหรือชัง

(2) ไม่ใช้เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการ หรือสิ่ง
อำนวยความสะดวกของทางราชการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเอง
หรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย

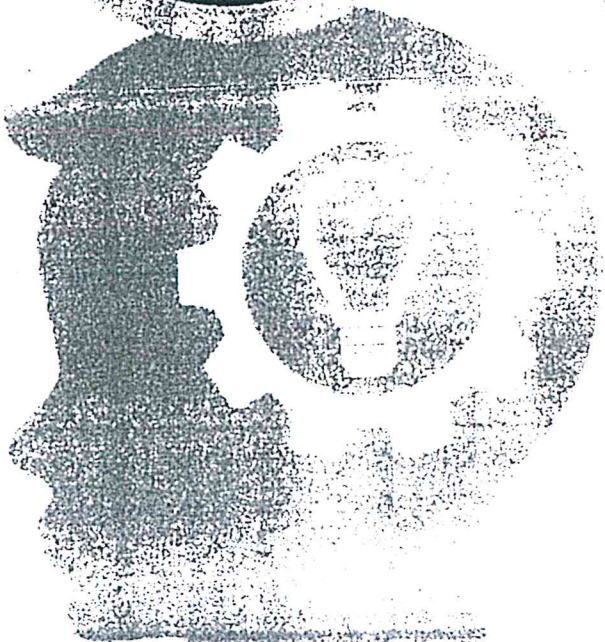
(3) ไม่กระทำการใด หรือดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติการใดในฐานะ
ส่วนตัว ซึ่งก่อให้เกิดความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดกับประโยชน์
ส่วนรวมที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน้าที่

ในกรณีมีความเคลือบแคลงหรือสงสัย ให้ข้าราชการผู้นั้นยุติการ
กระทำได้ก่อนแล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา หัวหน้าส่วนราชการ
และคณะกรรมการจริยธรรมพิจารณา เมื่อคณะกรรมการจริยธรรม
วินิจฉัยเป็นประการใดแล้วจึงปฏิบัติตามนั้น

(4) ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบในหน่วยงานโดยตรงหรือหน้าที่อื่น ในราชการรัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการ ต้องยึดถือประโยชน์ของทางราชการเป็นหลัก ในกรณีที่มีความขัดแย้ง ระหว่างประโยชน์ของทางราชการหรือประโยชน์ส่วนรวม กับประโยชน์ ส่วนตนหรือส่วนกลุ่ม อันจำเป็นต้องวินิจฉัยหรือชี้ขาด ต้องยึดประโยชน์ ของทางราชการและประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

และสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับสากล ซึ่งองค์กรในระดับสากลต่างก็ให้ความสำคัญ ดังจะเห็นได้จาก จรรยาบรรณสากลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามประกาศของ องค์การสหประชาชาติ และ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วย การต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption - UNCAAC) ค.ศ. 2003 ที่กำหนด ให้การแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่เป็นมาตรฐาน ความประพฤติสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติงานของรัฐ แต่ละรัฐ และระหว่างรัฐ

คิดแบบไหน ? ... ไม่ทุจจริต

คิดได้

- คิดก่อนทำ (ก่อนกระทำการทุจริต)
 - คิดถึงผลเสียผลกระทบต่อประเทศชาติ
(ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประเทศในหลายๆ ด้าน)
 - คิดถึงผู้ได้รับบทลงโทษจากการกระทำการทุจริต
(เอามาเป็นบทเรียน)
-
- คิดถึงผลเสียผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง
(จะต้องอยู่กับความเสี่ยงที่จะถูกร้องเรียน ถูกลงโทษ
ไล่ออก และติดคุก)
 - คิดถึงคนรอบข้าง (เสื่อมเสียต่อครอบครัวและ
วงศ์ตระกูล)
 - คิดอย่างมีสติสัมปชัญญะ

คิดดี

- คิดแบบพอเพียง ไม่เบียดเบียนตนเอง
ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และ ไม่เบียดเบียนประเทศชาติ
- คิดอย่างรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ กฎระเบียบ
- คิดตามคุณธรรม ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

คิดแบบไหน ?
... ไม่ทุจริต ...

คิดเป็น

- คิดแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันอย่างชัดเจน
- คิดแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่ กับ เรื่องส่วนตัวออกจากกัน
- คิดที่จะไม่นำประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน มาก้าวร้าวกัน
- คิดที่จะไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน
- คิดที่จะไม่เอาผลประโยชน์ส่วนรวมมาตอบแทนบุญคุณส่วนตน
- คิดเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เครือญาติ และพวกพ้อง
- คิดฐานสอง และ ทั้งฐานสิบ

แนวทางการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ

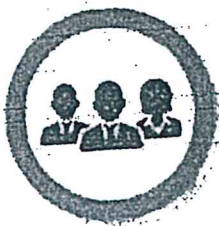
.....
โดยหลัก 3 ป. (ปราบ, ป้อง และ ปลุก)

“ปราบ” คือ การปราบปรามการทุจริต เป็นกรณีที่มีเหตุเกิดขึ้นแล้ว เป็นการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งประเทศไทยมีกฎหมายที่กำหนดลักษณะการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ดังนี้

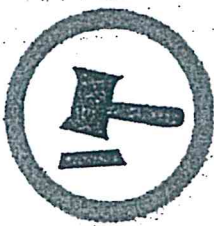
- (1) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 มาตรา 123, มาตรา 123/1, มาตรา 123/2, มาตรา 123/3 และการกระทำความผิดที่เป็น การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม มาตรา 100 - มาตรา 103 ให้เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และมีโทษทางอาญา (มาตรา 103/1, มาตรา 122)
 - (2) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 - มาตรา 166, มาตรา 200 - มาตรา 205
 - (3) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 - มาตรา 11
 - (4) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 - มาตรา 8, มาตรา 10 - มาตรา 13
- นอกจากนี้ ยังมีมาตรการริบทรัพย์ทางแพ่งอันเนื่องจากการร่ำรวยผิดปกติ และให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่

“ป้อง” คือ การป้องกันการทุจริต เป็นมาตรการที่ใช้เพื่อลดโอกาสในการกระทำการทุจริตให้ยากขึ้นหรือไม่ให้เกิดขึ้น เช่น การห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินกิจการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ตามมาตรา 100 แห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ใคร? อยู่ภายใต้บังคับ มาตรา 100

- นายกรัฐมนตรี
- รัฐมนตรี
- ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- รองผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การบังคับใช้ ...

ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งดังกล่าวและหรือคู่สมรสหรือกรณีพ้นตำแหน่งยังไม่ถึง 2 ปี ดำเนินการดังนี้

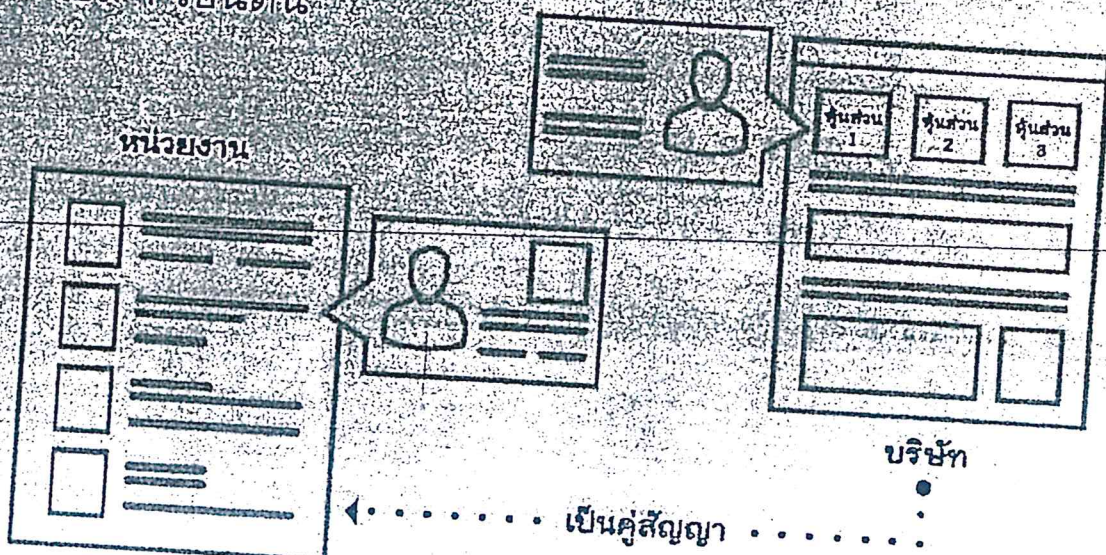
1. เป็นคู่สัญญา / มีส่วนได้เสียในสัญญากับหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือกำกับดูแล ฯลฯ
2. เป็นหุ้นส่วน / ผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานที่ปฏิบัติหรือกำกับดูแล ฯลฯ

3. รับสัมปทาน / คงไว้ซึ่งสัมปทาน หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ ฯลฯ หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทาน ฯลฯ

4. เป็นกรรมการ / ที่ปรึกษา / ตัวแทน / พนักงาน / ลูกจ้าง ในธุรกิจเอกชนที่อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐ ที่ตนสังกัดอยู่ ฯลฯ

แม้กระทั่ง ในส่วนของ กฎหมายเกี่ยวกับการ จัดตั้งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

ก็ไม่ยอมรับที่จะให้ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไป
กระทำการที่เป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์
ส่วนรวม ดังเช่นในมาตรา 44/3 แห่งพระราชบัญญัติองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ฯ มาตรา 48 จตุทศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ
หรือ มาตรา 64/2 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วน
ตำบล ฯ เป็นต้น

การห้ามไม่ให้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

ตามมาตรา 103 แห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

1. เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
2. ห้าม รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
3. จากบุคคล นิติบุคคล (บริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด สมาคม ฯลฯ)

(หลักเกณฑ์ตามข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ใช้บังคับกับผู้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึง 2 ปีด้วย)

ประโยชน์อื่นใด
ได้แก่

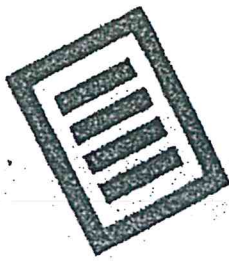
- การรับบริการ
- การรับความบันเทิง
- การลดราคา
- การรับการฝึกอบรม
- สิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันนี้

ใคร ?

อยู่ภายใต้บังคับ
มาตรา 103

- เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ทุกตำแหน่ง

หลักเกณฑ์ ...

เจ้าหน้าที่ของรัฐ จะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้จะต้องเป็นกรณีที่มีกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอนุญาตให้รับได้

เจ้าหน้าที่ของรัฐ จะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดได้ ดังนี้

1. จากญาติที่ให้โดยเสน่หา ตามจำนวนที่เหมาะสมตามฐานะ
2. จากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ญาติ ซึ่งมีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกิน 3,000 บาท
3. การให้ที่เป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป เช่น มูลนิธิแห่งหนึ่งแจกของให้กับประชาชนทั่วไปคนละ 5,000 บาท โดยไม่ได้เลือกให้เฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ใดผู้หนึ่ง

กรณีมีความจำเป็นต้องรับไว้

เพื่อรักษาไมตรี ต้องแจ้งผู้บังคับบัญชาทันทีเพื่อวินิจฉัยว่าจำเป็นเหมาะสมที่จะรับเป็นสิทธิของตนหรือไม่

ถ้าผู้บังคับบัญชา มีคำสั่งว่าไม่สมควรรับ ก็ให้คืนแก่ผู้ให้ทันที ถ้าคืนไม่ได้ก็ส่งมอบให้เป็นสิทธิของหน่วยงาน (เมื่อดำเนินการแล้วถือว่าเจ้าหน้าที่ไม่เคยรับทรัพย์สินนั้น)

เปอร์เซ็นต์ส่วนลด

สิทธิพิเศษ

ของขวัญ

ห้ามรับ

แป๊ะเจี๊ยะ

ค่าน้ำร้อนน้ำชา

บทลงโทษ สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา 100 และมาตรา 103
จำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
และให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ / ความผิดต่อตำแหน่ง
หน้าที่ราชการ / ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตาม
ประมวลกฎหมายอาญาด้วย

สำหรับหลักเกณฑ์การให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐและการเรียไ
เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ
ให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2544 และระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียไของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2544

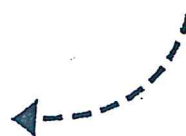
“ปลุก” คือ การปลุกฐานความคิดให้คนในสังคมไทยในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐมี **“ระบบคิดฐานสอง”** สามารถแยกได้ว่าเรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนตนเรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม แยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตนออกจากกันได้ ไม่นำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน ไม่นำมาท้าวทักท้วง ไม่นำประโยชน์ส่วนรวมไปตอบแทนบุญคุณส่วนตน ไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน เครือญาติ และพวกพ้อง

ขอเชิญชวนเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคน
ปฏิบัติหน้าที่โดยใช้

ระบบคิด

และทั้ง

เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต

ถึงเวลาที่เรา **ต้องเลือก**

สก๊อตเทป
ที่บ้านหมด
ทำไงดี

ไปซื้อเองสิ

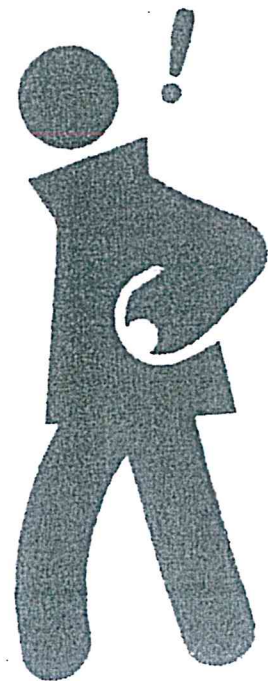
อย่าเอาของออฟฟิศ
ไปใช้ส่วนตัวเลย

คิดฐานสอง

เอาจอง

ออฟฟิศไปสิ
ไม่เป็นไรหรอก

คิดฐานสิบ

กำลังรับ ที่เกี่ยวข้อง

ทำได้

What should I do?

ต่อคิวสิ

ยังต่อคิวเป็นระเบียบ
ยังช่วยให้เร็วขึ้น

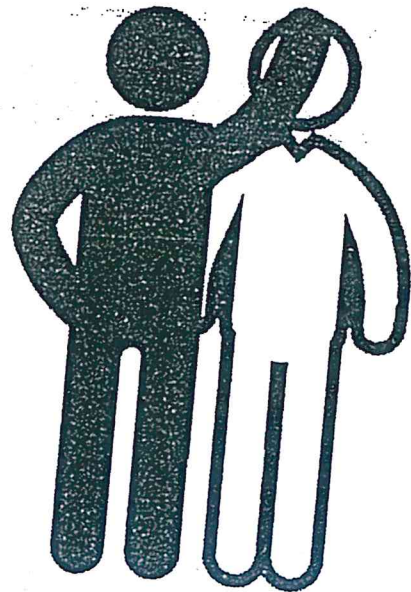
คิดฐานสอง

แซงคิวไปเลย

กำลังรับนี้

ทำยังไม่ได้

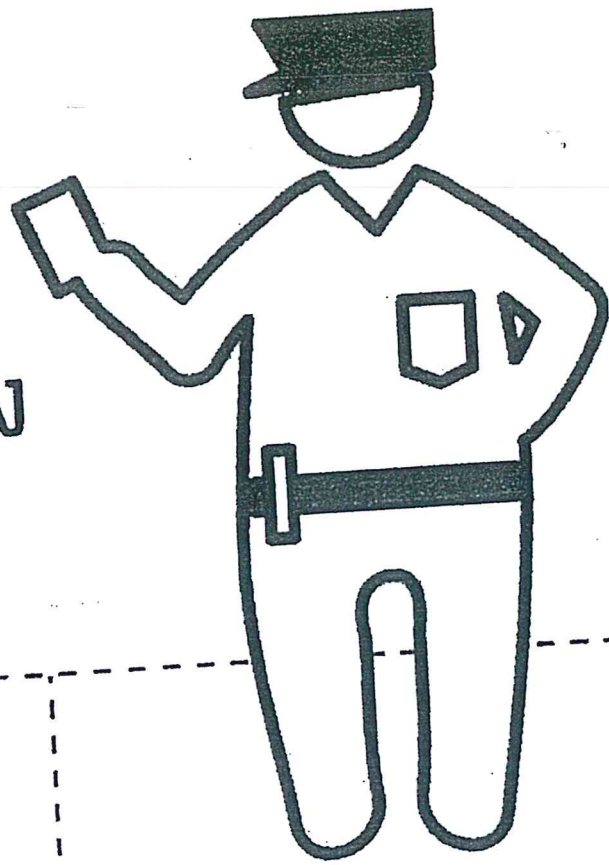

คิดฐานสิบ

โดน

ตำรวจแจกใบสั่ง
ทำไงดี

เสียค่าปรับ
ตามกฎหมาย
ที่กำหนดดีกว่า

คิดฐานสอง

ยึดเงิน

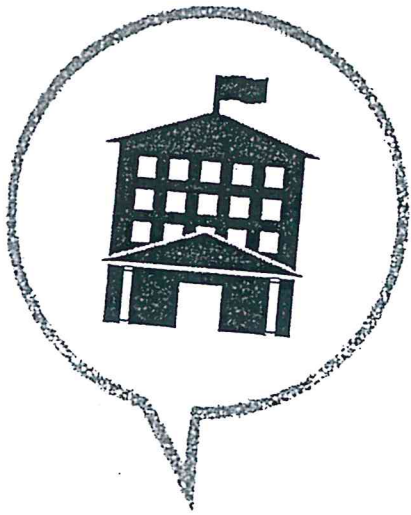
จะได้ไม่ต้องเสียเวลา
ไปสถานีตำรวจ

คิดฐานสิบ

ถึงเวลาที่เรา **ต้องเลือก**

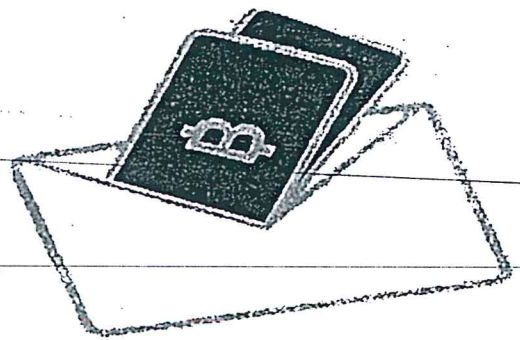

อยากให้ลูก
สอบติด
โรงเรียนชื่อดัง ทำไงดี

ลูกสอบ **ไม่ติด**
ไม่เป็นไร
เรียนที่อื่นก็ได้

คิดฐานสอง

ยัดเงินสี
ย้งเงินเยอะ
ก็ยิ่งสอบติดง่าย

คิดฐานสิบ

ปัญหาการทุจริตในสังคมไทย เป็นหน้าที่ของประชาชนคนไทยทุกคนที่จะต้อง
 ร่วมกันแก้ไข โดยสามารถเริ่มได้จากตัวเราเองก่อน ด้วยการใช้ระบบคิด
 “ฐานสอง” ที่สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนตนสิ่งใดเป็น
 ประโยชน์ส่วนรวม โดยเริ่มแยกแยะจากสิ่งเล็กๆ รอบตัวเรา หากสิ่งใดที่เป็น
 ประโยชน์ส่วนรวมจะต้องไม่นำมาเป็นหรือมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน หากใคร
 ที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็จะต้องแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตน
 ออกจากกันให้ได้ ไม่นำเรื่องส่วนตนมาปะปนกับเรื่องในตำแหน่งหน้าที่ ไม่นำ
 ประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน หากเกิดกรณีขัดกันระหว่าง
 ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ก็ต้องยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

หากทุกคนสามารถคิดได้และคิดเป็นในการแยกเรื่องประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์
 ส่วนรวมได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ปัญหาการทุจริตก็จะลดลง
 หรือแทบจะหมดสิ้นไปจากสังคมไทย และประโยชน์ส่วนรวมทุกอย่าง
 ก็จะถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
 เพื่อประชาชนและประเทศชาติโดยส่วนรวมอย่างแท้จริง

...สำคัญที่สุดต้องคิดว่า...
 “เราทุกคนทำได้ และถึงเวลาแล้วที่ต้องร่วมกันทำ โดยเริ่มต้นที่ตัวเราก่อน”